Ч. 214. Субота 13 жовтня (30 вересня) 1906. Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Ґавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З комісиї реформи виборчої. — Буджет державний. — Конґрес кадетів. — Подиї в Росиї.

З Відня доносять, що положенє в парляментї заєдно незмінене. Вчера по полудни відбувала ся рада міністерияльна, а по ній конференция бар. Бека з провідниками сторонництва молодоческого. Ходять поголоски, що правительство в справі подїлу виборчих округів представило нове внесенє. Хоч сторонництва видають ся бути непримиримі, то однако уважають виключеним, щоби справа виборчої реформи потерпіла тепер неудачу і загально висказують пересьвідченє, що остаточно прийде до згоди між Нїмцями і Чехами. Натомість непевною єсть справа удержавленя Північної зелїзницї, позаяк тут Чехи будуть мати можність поступати більше безвзглядно, як в справі виборчої реформи. Так, як справа тепер стоїть, здаєть ся, що для Чехів само удержавленє Північної зелїзницї єсть річию меншої ваги, а головною річию єсть справа ческих урядників при тій зелїзници. — По конференциї з міністром відбула ся нарада ческих послів, котрі потревали кілька годин. Раджено над внесенями предложеними п. міністром. Вислїд наради доси незвістний. — Після виданого комунїкату парляментарний комітет нїмецкого сторонництва народного ухвалив одноголосно в справі більшости $^{2}/_{3}$ голосів для роздїлу виборчих округів держати ся правил, висказаних в предложеню кн. Гогенльогого і заявив, що забезпеченє народного стану посїданя при удержавленю Північної зелїзницї єсть для Нїмців Морави і Шлеска конечним жаданєм.

На вчерашнім пополудневім засїданю комісиї реформи виборчої промавляли посли: Добернїґ, Перґельт, Ґерольд (всенїмець), Шрайнер, п. Міністер Бінерт і Шлеґель. В голосованю 24 голосами против 14 відкинено внесенє п. Перґельта о розмеженю округів виборчих після громад і місцевостий, а 23 голосами против 15 відкинено внесенє п. Перґельта в справі національного катастру. Пос. Перґельт зголосив оба свої внесеня, яко внесенє меньшости в комісиї. Внесенє пос. Крамаржа о вилученє Будієвиць з виборчих округів з переважаючим ческим населенєм відкинено 31 голосами против 13. Комісия полагодила відтак справу подїлу округів переважно нїмецких з малими змінами і на тім закінчила вчерашні наради. Слїдуюче засїданє відбуде ся нині вечером.

Державний буджет, який буде нині предложений радї державній, виказує в доходах 1.892,501.082 корон, а в розходах 1.890,871.352 корон, або що надвишка виносить 1,629.730 К.

Конґрес сторонництва кадетів в Ґельсінґфорсї закрито вчера вечером. На підставі ріжницї поглядів, які виявили ся в часї нарад, можна подїлити членів конґресу на три части. Перша, лївиця, що складає ся з 35 членів, вступала за безпроволочним переведенєм ухвал виборгского манїфесту. Друга часть, що становить середну партию, числить 100 членів і становить більшість сторонництва. Та часть признавала, що ухвали виборгского манїфесту оправдані, однако переведенє їх можливе хиба в далекій будучности. Третю часть становила правиця, котра уважала виборгский манїфест політичною похибкою і не узнавала єго ухвал. Ті ріжницї гадок не довели нїкого з членів до виступленя із сторонництва.

Часопись „Страна“ довідує ся, що справа знесеня надзвичайної охрани в Петербурзї і в кількох провінциональних містах має бути остаточно рішена в найблизшій будучности. Кількох ґубернаторів обернуло ся до міністерства справ внутрішних з просьбою, щоби в їх ґуберніях внесено надзвичайну охрану або воєнний стан, бо — після їх гадки — ті средства вже злишні супротив втихомиреня, яке проявило ся серед населеня. Міністерство справ внутрішних має намір прихилити ся до тих

---

6)

З подорожий по Австралії.

Після П. Беллярдї'го, П. Фішера, дра Фікка і др.
зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Як родять ся міста на золотих полях західної Австралії, виділи ми вже попереду на місті Кальґурлї; тут находимо ще один ще більше типовий взорець будованя міст на золотих полях австральских: Мавнт Морґанс то найновійше місто на земли, а місце, де оно стоїть, була то ще перед кількома роками глуха пустиня. Нїхто не важив ся туди іти без великих приготовлень, а ті, що пішли самі, взявши собі за проводиря лиш компас і зьвізди, не вернули більше і кости їх може ще й нинї лежать в хащах. А нинї тут місто, правда, не велике, бо має ще ледви 2000 жителїв, але є вже в нїм сторожі пожарні, міска музика, водопроводи, електричне сьвітло, телєґраф, ба навіть і ґазета, що виходить раз на тиждень. Небавком буде ще й зелїзниця; аж до того часу треба їздити до сего міста старомодним кочем і четвернею. Тут є вже 3 церкви, анґлїканьска, веслейска і церков армії спасеня.

Цікава річ, як повстає таке місто: Спершу вільно кождому поставити собі шатро, де хоче, але по якімсь часї мішає ся правительство. Отже коли тут число жителїв збільшило ся, заявив урядник правительственний, що Мавнт Морґанс має стати містом і що ті, котрі тут перші прийшли, можуть собі відзначити державну землю і набути єї. То було загальне сьвято для всїх і всї люди стояли довкола з оберемком коликів і з довбенькою в руцї. За хвильку дано знак і всї кинули ся відзначувати собі свої паї. В годину опісля вела ся в ріжних сторонах борба о землю і показало ся, що найлїпші паї були яких двайцять разів відзначені і кождий готов був присягати, що він перший вбив тут свої колики. Справу мав розсудити урядник з Мавнт Марґеретс, положеного вісїм миль звідтам і порішив: „Треба ще раз відзначувати!“

Ледви що вимовив ті слова, як вся громада розбігла ся знову... Оттак настало нове місто девять лїт тому назад. Коли люди трохи розбогатіли, поробили собі замість шатер деревляні буди. Мавнт Морґанс росло, підчас коли сусїдне місто Мавнт Марґеретс ставало менше. Ба, й цїле місто Марґеретс, з домами і зі всїм, що в них було, перенесено на нове місце, бо деревляна буда дасть ся легко взяти на колеса і перевезти на инше місце... Зі становища господині то хоч би втїкати звідси: кожду дрібку поживи треба спроваджувати 400—500 миль з далека зелїзницею і почтою або верхом на верблюдах. Звичайне мясо коштує тут для того 1 К 25 с. за фунт ($^{1}/_{2}$ кільо), а лїпше навіть 2 К. Денебудь инде в Австралії була би то цїна хиба така, як підчас голоду. Нїхто в містї не пробовав садити які-небудь пожиточні ростини, бо підчас коли води до питя єсть подостатком, то о водї для рільництва та городництва годї й подумати.

Один чоловік має тут на своїм ґрунтї криницю, та заложив собі там виноградник і город; люди приходили здалека, щоби подивляти ростучі ростини. Пиво платило ся тут давнїйше по коронї і двайцять сотиків за склянку; але робітники з копалень зробили великий страйк і вимусили 50 сотиків за склянку. Спрага грає в Мавнт Морґанс велику ролю, бо місто лежить край великої солоної пустинї. Горячий червоний пісок залїтає всюди. В трох найгірших місяцях, від грудня аж до лютого, показує термометр що дня звиш 100 степенів Фаренгайта а на різдво буває навіть і 119 степенів Фаренгайта. Ріки просто висихають від того, що вся вода з них випарує. Лїтом не прийшло би нїкому й на думку зійти хоч би лиш милю від означеної дороги без добре наповненого бордюга в руцї. Великі хащі довкола міста, що тягнуть ся безконечні милї далеко, вплпвають на цїле житє і спосіб мисленя. Копальники снують ся безнастанно улицями, погоничі гонять великі стада верблюдів. Кожда матір остерігає заєдно свої дїти, щоби не важили ся волочити ся по лїсах і розповідають страшні, аж занадто правдиві історії.

Иноді приходять і туземцї до міста, щоби випросити собі якої поживи. Нема їх чого або хиба лиш дуже мало чого боятя ся. Нїякий розважний білий не може дивити ся на той поганий, нужденний нарід без відрази і без гризоти совісти — коли собі подумає, що принесла тому народови европейска цивілїзация. Пустиня лежить по тамтім боцї — пустиня з тризубом і піском, з твердою стернистою травою, що розрізує коням копита і майже не дає перейти, з піском, що все сушить; пусти-

просьб. В Петербурзї надзвичайна охрана має бути задержана цїлий час процесу против членів робітничої ради.

До „Русских Ведом." доносять з Петербурга, що мінїстерство внутрішних справ поручило ґубернаторам зарядити як найострійші средства против розширюваня відозви „Союза істинно руских людий", накликуючої російске населене до жидівских погромів. — Фінансове положене земств є дуже лихе. Богато земств мусїло замкнути удержувані собою школи і перестати повнити санїтарну службу задля недостачі гроший на удержане учителїв і лїкарів. Курске земство рішило замкнути шпиталї і школи тому, що між учителями і лїкарями єсть богато поступовців і революціонерів. — Фінляндский ґенерал-ґубернатор Ґерард предложив великому князеви Николаеви Николаєвичеви плян нового лїберального кабінету. Великий князь замітив, що тепер Столипін єсть необхідно потрібний, бо сповняє всї бажаня двора, а лїберальний кабінет поступав би самостійно. — З приводу реформи закона о лютерскій церкви в Росиї відбув ся в Одесї конґрес лютерских пасторів з провінций полудневої Росиї. Конґрес заявив ся за переобразованєм теперішної управи на основі синодальної системи при орґанїзациї загального лютерского синоду в Петербурзї.

Новинки.

Львів, дня 12-го жовтня 1906.

— **Іменованя.** Львівский висший суд краєвий іменував канцелїстів: Станислава Веґемана в Скалатї, Боруха Лейбу Вайнштайна в Ярославі, Николая Кадобяньского в Делятині, Маріяна Іп. Славіньского в Мостах великих, Еміля Енґля в Перемишли і Кароля Хомяка в Сяноку офіциялами канцелярийними в X. кл. ранґи з полишенєм їх на дотеперішних місцях службових.

— **Оповіщенє.** Головний видїл товариства „Просьвіта" запрошує отсим всїх членів товариства „Просьвіта" на надзвичайні загальні збори, що відбудуть ся в пятницю, дня 2 н. ст. падолиста 1906 р. у Львові, в салї „Сокола", в домі товариства „Днїстер" при ул. Руській ч. 20. Того дня о годинї 8·30 рано відправить ся в церкви Успенія Пречистої Діви Богослуженє за упокій бл. п. дра Омеляна Огоновского, довголїтного голови товариства і померших членів товариства. О годинї 10 рано розпічнуть ся наради загальних зборів членів товариства в салї „Сокола" в домі „Днїстра" з отсим порядком дневним: 1. Отворенє загальних зборів заступником голови товариства. 2. Доповняючий вибір двох членів головного видїлу на місце уступивших дра Евгена Олесницкого і дир. Костя Паньківского та одного заступника головного видїлу на місце уступившого дра Василя Гукевича, як також вибір голови товариства. 3. Паради в справі орґанїзациї секций в товаристві. 4. Реферат про господарскі спілки. 5. Внески членів. — За головний видїл товариства „Просьвіта". У Львові, дня 8 жовтня 1906 р. — Др. *Олександер Колесса*, заступник голови, Др. *Іван Брик*, секретар.

— **З Перемишля** пишуть: Селяни перемиского повіта вже зрозуміли вагу науки і масами шлють свої дїти до міских шкіл. Задля недостачі гроша на відповідне удержанє уміщують їх по більшій части в домах сторожів каменичних, бідних зарібників, мулярів, де дїти густо-часто задля браку сьвітла, сухого мешканя, здорового харчу тратять здоровлє, а часом навіть задля злого приміру і невідповідного товариства гублять чесноту, а відтак знеохочені до науки, лишають ся серед шляху.

Аби тому зарадити, товариство педаґоґічне в Перемишли ухвалило на послїдних зборах отворити „Селяньску бурсу", де за низькою оплатою і довозом харчів, одержали би хлопцї сухе, ясне мешканє, здоровий харч, безплатну поміч в науцї і родительску опіку. Ухвала здїйснила ся. З днем 1 вересня 1906 отворено бурсу на 30 хлопців за оплатою 8 К місячно і харчі, двох інструкторів для уділюваня помочи в науцї принято даром, а настоятельство і заряд дому поручено одному з професорів ґімназияльних. Хлопцї мешкають в ясній, сухім, партеровім домі серед огороду, кухарка під наглядом настоятеля варить здоровий харч, словом, всьо іде гаразд. Одно лихо! Річний чинш за винаєм дому виносить до 1000 К. Власна хата здала би ся і то вже від 1 вересня 1907. Часть чиншу винайму хати покривали би тодї амортизацийні рати довгу, а часть припала би на поліпшенє харчу для хлопців. — Тому удає ся видїл товариства до всїх Добродїїв і Добродїйок о датки на будову селяньскої бурси в Перемишли. Датки просить ся присилати на руки о. Володимира Ардана в Перемишли (руска ґімназия).

— **Оленї.** В лїсах коло Сянока появили ся оленї в досить великім числї, бо н. пр. в Залужу виділи їх около 20 штук. Оленїв виділи також в лїсах вільховецких і в міскім лїсї.

— **Кравецкий курс в Бережанах,** уладженний заходом філії тов. „Просьвіти", розпічне ся дня 10. падолиста с. р. і буде тревати оден місяць. Селяни або міщани, що хотять записати ся на сей курс, мусять бути членами тов. „Просьвіти" або зобовязати ся вписати, даючи членьску вкладку 2 кор. Крім сего платять участники на кошти адмінїстрациї 3 кор. Зголошувати ся найдальше до 1. падолиста с. р. а то на руки адвоката дра А. Чайковского в Бережанах, залучаючи марку на 10 сотиків і шкільне сьвідоцтво або посьвідку, що кандидат уміє читати, писати і рахувати.

— **Оповіщенє.** Маґістрат міста Львова оповіщує, що слїдує: В інтересї порядку, догідної комунїкациї і публичної безпечности зі взгляду на сподїваний надзвичайний рух публики відвіджуючої гроби на Личаківскім кладовищи в днях 1 і 2 падолиста 1906, поновляє Маґістрат своє розпорядженє з дня 23-го жовтня 1906, ч. 109.558 і розпоряджує, щоби в сїм роцї, в повисших днях відбував ся похід ул. Пекарскою лиш одним тротоаром, по лївій сторонї на кладовище а з кладовища по другій т. є. по лївій сторонї.

— **Крадїж на почтї.** Ів. Яжина, властитель ювілерского заведення при Марийскій площи ч. 4, одержав перед кількома днями від фабриканта біжутерий у Відни Ів. Бавера пересилку, що мала містити в собі 6 срібних торбинок вартости 300 корон. Пересилку ту, опаковану в звичайний папір і заосмотрену лиш його адресою і числом листу посилкового, доручив п. Яжинї листонос Надельгаймер, що їздить візком почтовим ч. 4. Підчас розпакованя тої пересилки переконав ся п. Яжина, що єї отвирано, бо здерши опакованє паперове, добачив, що печатки на деревляній скриночці були нарушені, а віко, на котрім була написана його адреса чорнильним олівцем і налїплені почтові карточки, було поломлене, а крім того переконав ся, що бракувало 3 торбинок вартости 157 корон. То відкритє насунуло здогад, що міг то зробити урядник сповняючий службу в амбулянсї почтовім, а відтак щоби то укрити, запакував скринку назад в папір. П. Яжина доніс о тім всїм властям почтовим. — Може бути, що арештований у Відни урядник Тома Лїсовский — о чім ми вчера доносили — допустив ся також і сеї крадежі.

ня без стріхи і води... А все таки Мавнт Морґанс єсть містом піонїрів культури і людий хоробрих, котре має будучність.

4. В австральских хащах.

Що таке австральскі хащі? То лїси й не лїси, корчі й не корчі; то якась гущавина, хащі, котрі Австральці називають анґлїйским словом „bush" (буш). Анґлїйский подорожник Ф. А. Мек Кенці так описує тоті хащі:

Поїзд, котрим їде ся на золоті поля, відходить з Перт (столицї західної Австралії) о 8 год. вечером. Подорожний добре зробить, коли буде аж до рана спати; коли розвиднить ся, будемо вже в „хащах". Хащі не роблять з разу нїякого враженя. Представте собі кусень неуправленого краю, трохи піби степ, трохи піби лїс, котрого дерева не висші як корчі, що не могли попідрастати, от і будуть хащі або австральский буш. Малі низькі дерева, з ґузуватими пнями і фантастичним галузєм, тисячами, мілїонами а наконець в такім множестві, що не можна їх вже якимсь числом означити. Крім ящірок, скорпіонів, саранчі і мух та рідких гадин нема тут поправдї нїякого житя. Кенґуру вимерло а єго майже тут не знають. Коли же хтось має щастє, то побачить на 20 миль (анґлїйских, чверть нашої) дві або три птиці, воробця, котрий в незнанім єму сьвітї веде борбу о своє житє, половика, що лїтаючи глядає добичі. Нераз кидає ся він з немилосердною скоростию; чути лиш одну хвильку, як веде ся борба межи єго дзюбом і тою якоюсь зьвіриною, що лазила на червоній земли, і він підлїтає знову лїниво в гору, коли заспокоїв вже свій голод.

Але коли так хащі тягнуть ся сотки миль а вид позістає заєдно той сам, то остаточно кождому стане ясно, длячого тота страшна велика одностайність потягає так дуже до себе силу уваги і серця всїх тих, що мали з тим богато до дїла. Чоловік тут здаєсь одиноким живим сотворінєм. Від часу до часу іде ся попри якусь самотню домівку, котру лиш рідко можна назвати домом. По найбільшій части то щось в пакунковім полотнї або в пакунковій скрини і вкрите ще кількома дошками. Така домівка буває звичайно мала, вісїм до десять стіп. Коли властителїв на то стати, то они білять ще тоту домівку або й малюють на біло, від чого она на чотири милї довкола ловить за очи. Городів і рогатої худоби тут не видко, бо до того треба води а вода тут то дорогоцїнна річ. Природа не дала сїй пустинї води; чоловік постановив сам собі єї роздобути. По однім боцї зелїзницї видко грубі рури, що ідуть рівнобіжно з шинами, і звичайно вкриті землею або зелїзом. В довгих відступах приходять стациї, де помпують воду. То великі кульґардийскі водопроводи, що помпують воду на побережу до Кульґарді а котрі коштували 60 мілїонів корон.

Перед девяти роками була тут вода до рожша як пиво. Иноді платить ся за ґальону й півтретя корони. Шинкар давав свому гостеви фляшку горівки, щоби він сам собі налив, але воду до мішаня відмірював гостеви дуже докладно. Коли хтось хотів купати ся, то вішано над ним ведро з дном до отвираня; коли потягнув за шнурок, то пружина попустила, дно отвирало ся і вода виливала ся на голову і до ванни стоячої на земли.

Стациї минають борзо одна за другою а кожда складає ся з кількох домів критих филястою бляхою. Поза Кальґурлї видко яких тисяч шатер; то Бавльдер Сіті а поза сею оселею знов хащі. Коли ми доїзджали до послїдної стациї, зняв ся був сильний вітер і дув піском. Горячий пісок все присипав. Але то був лиш маленький Віллї-Віллї; коли подує великий, то все гине від него а куди він переходить через оселї, пізнати по тім, що всюди дахи позривані. Коли такий вітер захопить чоловіка на степу, то він може від піску й задушити ся а пісок ще й засипле тїло. Вже сонце заходило, коли ми доїзджали до послїдної стациї. Хто видів захід сонця в хащах, той нїколи єго не забуде а західному небу можна аж тоді придивити ся, коли сумерк вечірний заслонить єго красу. Тодї настає тишина а темноту осьвітять сотки тисячів зірок і сходячий місяць. Хто то видів, може зрозуміти, длячого той чоловік, що жиє в хащах і таке видить перед собою, буває глубоко задумчивий і поважний... На послїдній стациї всїли ми відтак до старосьвітского коча почтового. Четверня паробила хмари пороху, котрий відтак вкрив нам наші шкіряні шапки. — То не вадить нїчого — сказав старий копальник — на золотих полях лиш раз чоловіка порох прикриє а тоді вже й на завсїгди. — Дальше заєдно той сам образ. Тоті самі черти хащів, той сам брак житя. Отсе хащі, що стережуть золота заходу і сотки тих поглотили, що хотїли їм забрати їх богатство.

(Дальше буде).

— Розбишацка романтика. видко, ще не перевела ся в Італії, а в души мабуть неодного Італїянця жиє ще давний Рінальдо-Рінальдіні. Небезпечний бриґант Джузеппе Креалїн, що був через довгий час пострахом долини над озером Ляґо Маджоре, певно не послїдний в своїм фаху; але тепер, коли він дістав ся в руки властий, будуть люди мати бодай на якийсь час трохи спокою. Про сего бриґанта і єго зловленє розповідають тепер італїяньскі ґазети цікаву історию. Якраз минув рік тому назад, коли Креалїн побудував собі хату на вершку вічними снїгами вкритої гори Монте Зеда в Лепонтиньских Альпах у висоті 6630 метрів і звідтам вибирав ся на розбої в сусїдні долини. Місцеві власти старали ся всїлякими способами дістати єго в свої руки, але хитрий бриґанд умів завсїгди уйти рук справедливости і якраз тоді, коли жандарми слїдили за ним, він може залицяв ся до якоїсь сїльскої красавиці, розглядаючись при тім добре по хатї, чи нема для него якої добичі. Наконець мусїла полїция завізвати войскової помочи і вибрано 15 найлїпших вояків, та вислано їх в погоню за бриґантом. Вояки були поперебирані за ґірских провідників але мали при собі карабіни і револьвери.

По двох мужа разом пустив ся той відділ войска з як найбільшою обачностию через лїс та й впали небавком на слїд розбишака, але він був жвавійший від них та й здержав їх в той спосіб, що підпалив в лїсї ріще, від котрого й лїс зачав горіти і вояки мусїли нанасамперед огонь гасити, заким могли пустити ся за ним в дальшу погоню. Згоріла значна часть лїса, але вояки пустились знову за Креалїном ріжними дорогами, якими лиш можна вийти на вершок гори. Коли були ще на яких 600 метрів віддалені від вершка гори, пустив до них бриґант кулею, котра лиш засвистала їм понад головами. Він поробив в своїй хатї отвори до стріляня і приготовив ся очевидно на завзятий опір против облоги. Вояки з своєї сторони почали з укритого місця стріляти до бриґанта. Они обступили були „кріпость“ зі всїх боків, але показало ся, що осаджений може також стріляти на всї боки.

Було вже пізно по полудни, коли почала ся облога а по горах лунало від вистрілів. Але відтак мусїли вояки подумати о тім, щоби десь сховати ся і не замерзнути в ночи. Закостенїлими своїми руками не могли вже добре стріляти і цїляти, коли бриґант нараз по досить острій стрільбі затих. Вояки думали зразу, що то якийсь підступ і ждали; коли розбишак не давав знаку о собі, пустились они приступом до єго кріпости. Зайшли без всякої перешкоди до хати, а коли виважили двері, застали розбишака лежачого без памяти на землї. Куля засягнула єго по чолї і звалила на землю, але не зранила небезпечно. Коли перешукали єго хату, знайшли в нїй велику суму гроший і богато дорогоцїнних річий а також великий запас поживи а наконець і — спору пачку любовних листів від всїляких красавиць з сусїдних долин. Коли зловлений опритомнїв, перші єго слова, якими відозвав ся, були: А що, панове, менї здає ся, що я вам дав досить довго наплюювати ся в сих лїсах а наконець прийшло таки до справедешної битви! — Креалїна, мужчину високого росту, кремезного, лїт за сорок, відставлять тепер до суду в Мілянї.

— Вельман о експедиції до північного бігуна. Вельман, котрий, як звістно, наміряє піти слїдом Андре'го і лагодив ся вже в дорогу бальоном до бігуна, був змушений перервати свої приготовленя і перебуває тепер в Парижи, де редакторови ґазети „Gil Blas“ розповів цікаві річи про свої досьвіди і будучі наміри. Вельман так насамперед описав красу полярних сторін: В підбігунових морях розвиває природа величезну силу. Що дня укладають ся нові маси леду на ті, які вже були від многих сот лїт. Як далеко глянути оком, видко лиш безмежні ледові поля, що одні других взаїмно розбивають. Грізно піднимають ся величаві ледові гори в хаосї безчисленних криг і гнані вітрами сунуть ся по розбурханім мори... Скоро же сонце підійде понад овид, представляє ся вид величавий. Ожеледції своїми дивно чудачними формами, гра сьвітла, чудна краска моря викликують в подорожнїм чувство, котрого він нїколи не забуде. Але скоро настане ніч, бігунова ніч, що триває чотири місяцї, то панує день в день одностайна сумовитість, котру годї описати. Коли же місяць сьвітить, то бігунове небо представляє чаруючий образ. Зьвізди сьвітять таким блеском, якого ми в наших сторонах не знаємо.

За причину, для чого він вернув, подає Вельман пізну пору року і конечну потребу змін на своїм бальонї: Вітри віють тепер недогідно, пора вже дуже спізнена, а відтак хочу поробити на моїм бальонї значні зміни. Він мусить бути пять метрів ширший, щоби коли потреба, міг взяти тисяч кільо. Бальон коштував нас пів мілїона а ми хочемо мати по своїй стороні всї шанси, коли будемо зачинати летїти до бігуна. Коли Андре вибирав ся в дорогу, висказала академія наук погляд, що він може й долетить до бігуна, але не верне звідтам. Вельман має надію, що буде щасливійший як єго попередник і каже, що Андре не мав тих средств, які теперішній виправі мають забезпечити успіх. Андре став ся жертвою свого геройского підприємства. На Шпіцберґах зложено 600 тон всїляких запасів під доглядом 3 людий і они через зиму там не зіпсують ся, бо Шпіцберґи то найкрасша полярна стация.

Телєґрами.

Відень 12 жовтня. Предложений нинї Радї державний проєкт закона фінансового на 1907 р. містить в собі між иншими слїдуючі постанови що до надвишок касових з 1905 р.: Уповажнює ся правительство, щоби з надвишок 1905 р. ужив на надзвичайну дотацию фонда мелїорацийного 3,000.000 К, на підпиранє стоваришень 6,000.000 К, на цїли підпираня експорту 1,000.000 К, на помноженє і доповненє парку зелїзниць державних 31,500.000 К, на угодовий зворот коштів будови гал. зелїзниці трансверсальної 3,551.000 К, на підпиранє будови і вивінованє відділів клїнїчних в шпиталях 5,000.000 К, а на поборюванє туберкульози 2,000.000 К.

Петербург 12 жовтня. (П. А.) З нагоди конґресу кадетів в Гельзінґфорсї пише „Росія“: То, що стало ся в Гельзінґфорсї, не лиш потвердило підозріня правительства, але навіть збільшило єго. Нїхто не може закидати правительству, що заказуючи конґрес, стануло в суперечности з приреченєм необмежуваня свободи мнїня.

Варшава 12 жовтня. Kur. War. доносить, що в правительственних кругах в Петербурзї постановлено підпирати Литовців в борбі о самостійність у відношеню до Поляків. Запроєктовано ширити дешеві письма литовскі, утворити в маючім вже дійстно бути основаним унїверситетї вильненьскім катедри литовскої, іменувати Литовця епіскопом у Вильнї і т. д.

Льондон 12 жовтня. Депутация, котра наміряла виїхати до Петербурга, щоби вручити адресу бувшому президентови Думи, ухвалила вчера вечером упросити анґлїйско-російский комітет в Петербурзї, щоби залишив всякі демонстрациї і вручив адресу без нїяких формальностий.

Лодзь 12 жовтня. Вчера пополудни були замкнені всї цукорнї, ресторациї і склепи. Ранїшні часописи не вийшли, вечірні не вийдуть також. Загальний страйк проголошено в Зґєжу і Пабяницях. Полїция і войско перевели в ночи численні ревізиї і арештували богато людий.

Рух поїздів

важний від дня 1-го мая 1906.

посп.	особ.	Відходять зі Львова
		в день
	6·15	До Іцкан, Потутор, Чорткова
	6·20	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина
	6·35	„ Підволочиск, Бродів, Гусятина (з Підз.)
	6·55	„ Яворова
	7·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
8·25		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·35	„ Кракова, Сянока, Відня
	8·55	„ Самбора, Стрілск, Сянока
	9·20	„ Іцкан, Калуша, Делятина
	10·45	„ Белзця, Сокаля, Любачева
	10·55	„ Підволочиск, Бродів, Грималова
	11·15	„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·21		„ Підволочиск, Бродів
2·36		„ Підволочиск, Бродів (з Підзамча)
2·40		„ Іцкан, Калуша, Чорткова
2·45		„ Кракова, Відня
	2·30	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	3·30	„ Коломиї, Жидачева
	4·05	„ Ряшева, Любачева
	4·15	„ Самбора, Хирова
		в ночи
	6·00	До Яворова
	6·15	„ Підволочиск
	6·25	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
	6·35	„ Кракова, Відня, Хирова
	7·25	„ Рави рускої, Сокаля
	9·10	„ Станиславова, Чорткова
	9·50	„ Підволочиск, Бродів
	10·05	„ Перемишля ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$), Хирова
	10·40	„ Іцкан, Чорткова, Заліщик
	10·51	„ Самбора, Хирова, Сянока
	11·00	„ Кракова, Відня
	11·15	„ Підволочиск, Грималова, Скалы
	11·30	„ Стрия, Дрогобича, Борислава
12·45		„ Кракова, Відня
2·51		„ Іцкан, Калуша

посп.	особ.	Приходять до Львова
		в день
	6·10	З Іцкан, Чорткова, Делятина (ч. Коломию)
	7·00	„ Підволочиск, Бродів (на Підзамче)
	7·20	„ Підволочиск, Бродів (на гол. дворець)
	7·29	„ Лавочного, Борислава, Калуша
	7·50	„ Рави рускої, Сокаля
	8·05	„ Станиславова, Жидачева
	8·15	„ Самбора, Сянока, Хирова
	8·18	„ Яворова
	8·45	„ Кракова, Відня, Любачева, Хирова
	10·05	„ Коломиї, Жидачева, Потутор
	10·35	„ Ряшева, Ярослава, Любачева
	11·45	„ Підволочиск, Гусятина, Копичинець
	11·50	„ Лавочного, Калуша, Стрия, Борислава
1·30		„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова (ч. Пер.)
1·40		„ Іцкан, Чорткова, Калуша, Заліщик
	1·50	„ Самбора, Сянока, Стрілок
2·05		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (на Підз.)
2·20		„ Підволочиск, Бродів, Грималова (гол. дв.)
	3·55	„ Тухлі ($^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$), Сколього ($^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$)
	4·37	„ Яворова
	4·50	„ Белзця, Сокаля, Рави рускої
	5·25	„ Кракова, Відня, Хирова (на Підзамче)
	5·45	„ Іцкан, Жидачева, Калуша
	5·50	„ Підволочиск, (Одеси), Бродів, Потутор
		в ночи
8·40		З Кракова, Відня, Сянока
	9·05	З Іцкан, Потутор, Чорткова
	9·20	„ Самбора, Хирова, Ясла
	9·30	„ Кракова, Відня, Сянока, Хирова
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (на Підзамче)
	10·30	„ Підволочиск, Бродів, Скалы (гол. дворець)
	10·50	„ Лавочного, Калуша, Дрогобича
12·20		„ Іцкан, Жидачева, Заліщик
2·31		„ Кракова, Ясла, Хирова

Замітка. Поїзди приходять і відходять після часу середно-европейского, котрий обовязує також у Львові. Звичайні білети їзди як і всякі иньші білети, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. можна набувати цілий день в містовім бюрі ц. к. зелїзниць державних, пасаж Гавсмана ч. 9.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

ВИНО! ВИНО! червоне і біле з 97, 96 р., сильне, успішне, приятне, доставляють по 30 л. fco до кождої стациї за 9·90 злр., в бочівці почтою $4^1/_4$ літра franco за злр. 1·60. **Виноград** 5 клгр. по 1·55 L. Altner, Versecz 5. Угор.

Сьвіжий Мід

десеровий курацийний найлучший, твердий або плинний, (патока) з власних пасік 5 клг. 6 К 60 сот. оплатно.

Корінeвіч, ем. учит.
Іванчани п. л.

Особистий кредит

для урядників, офіцирів, учителів і т. п. Самостійне щадниче і кредитове товариство першого загального Союза урядників австро-угорскої монархії уділяє урядникам, офіцирам, учителям, сьвящеником і т.п. особистого кредиту під услівями, котрі беручим позички улекшують сплату без клопотів і безусловно з инших жерел на так само користних услівях не можуть бути уділені. На жаль суть случаї досить часті, що потребуючі кредиту глядають за помочию анонімових анонсів посередників, котрі застерігають собі на письмі гонорарі і провізиї, а за те тим, що старають ся о позичку, подають тільки адресу союзного товариства урядників або якого иншого товариства кредитового. В той спосіб накладає собі старающий ся о кредит кошти, скорше чим знає, чи і де дістане жадану позичку. Урядники, офіцири і т.п. зроблять добре у власнім інтересі, коли, скоро потребують кредиту, з повним довірем удадуть ся до центрального заряду

Першого загального Союза урядників
Wien, I., Wipplingerstrasse 25,
де їм безплатно уділить ся близших інформаций.

Головна

Аґенция дневників і оголошень у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всі дневники

краєві і заграничні

по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

Пасаж Миколяша

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарні В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).